

1. neděle adventní rok A (2025)

První čtení

Iz 2,1-5

Pán shromáždí všechny národy ve věčném míru Božího království.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Obsah vidění Izaiáše, syna Amosova, o Judovi a Jeruzalému. Stane se v posledních dnech: Pevně bude stát hora s Hospodinovým domem na vrcholu hor, vyvýšena nad pahorky. Budou k ní proudit všechny národy, budou k ní putovat četné kmeny a řeknou: "Vzhůru, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Jakubova Boha! At' nás naučí svým cestám, chod'me po jeho stezkách!" Ze Siónu vyjde nauka, z Jeruzaléma Hospodinovo slovo. Soudit bude národy, rozsuzovat četné kmeny, že zkují své meče v radlice a svá kopí ve vinařské nože. Nezdvihne již meč národ proti národu, válce se již nebudou učít. Jakubův dome, vzhůru, chod'me v Hospodinově světle!

Mezizpěv

Žl 122,1-2.(4-5.6-7.)8-9

Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.

Zaradoval jsem se, když mi řekli:
"Do domu Hospodinova půjdeme!"
Už stojí naše nohy
v tvých branách, Jeruzaléme!

(Tam vystupují kmeny,
kmeny Hospodinovy,
jak to zákon přikazuje Izraeli,
aby chválil Hospodinovo jméno.
Tam stojí soudní stolce,
stolce Davidova domu.

Vyprošujte Jeruzalému pokoj:
at' jsou v bezpečí, kdo tě milují;
at' vládne mír v tvých hradbách,
bezpečnost v tvých palácích!)

Kvůli svým bratřím a přátelům
budu říkat: Pokoj v tobě!
Kvůli domu Hospodina, našeho Boha,
budu ti přát štěstí.

Druhé čtení

Řím 13,11-14

Naše spása je blízko.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

(Bratři! Víte,) jaký je nyní čas: že vám už nastala hodina, kdy je třeba se probrat ze spánku. Neboť nyní je nám spása blíže než tehdy, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme tedy skutky temnoty a oblečme se do výzbroje světla. Ved'me počestný život jako ve dne; ne v hodováních a pitkách, ne v necudnostech a prostopášnostech, ne ve sváru a závisti. Ale obleče se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo tak, že by to vyvolávalo žádosti.

Zpěv před evangeliem

ŽI 85,8

Aleluja.

Pane, ukaž nám své milosrdenství a dej nám svou spásu!

Evangelium

Mt 24,37-44

Bděte, abyste byli připraveni.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům: "Až přijde Syn člověka, bude to právě tak jako v době Noemově: Jako totiž v době před potopou (lidé) jedli a pili, ženili se a vdávali až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a nic netušili, až přišla potopa a všechny zachvátily, právě tak to bude, až přijde Syn člověka. Tehdy budou dva na poli: jeden z nich bude vzat, druhý ponechán; dvě budou mlít na obilném mlýnku: jedna bude vzata, druhá ponechána. Bděte tedy, protože nevíte, který den váš Pán přijde. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, jistě by byl vzhůru a nedovolil by mu prokopat se do domu. Proto i vy bud'te připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete."

Homilie

Drazí bratři a sestry,

během minulého týdne viděl jsem obrázek, který mě nepustil z hlavy. Skupina lidí uvnitř kostela zabarikádovala dveře, aby nikdo nemohl dovnitř. A venku stál Ježíš. Podpis zněl: „*Nemůžeme ho pustit dovnitř, protože by nám všechno změnil.*“

Možná groteskní, možná přehnané – ale úderné. A bolestně pravdivé.

Dnes začínáme advent. Období, které nám každoročně připomíná první příchod Pána Ježíše. Připravujeme se na Vánoce, na radostnou oslavu narození našeho Spasitele. Ale dovolte mi, abychom se společně podívali na jednu pravdu, která v našem křesťanském životě často stojí v pozadí: **advent je především časem, který nám připomíná druhý příchod Krista.**

Věříme, že Mesiáš už přišel – v Betlémě. Ale také věříme, že přijde znovu, na konci časů. A přiznejme si upřímně: jak často na tuto pravdu opravdu myslíme? Jak často po Ježíši toužíme? Jak často prosíme: „*Pane Ježísi, přijď*“?

Abychom pochopili, jak může vypadat čekání, posloužím si jednou židovskou anekdotou: Jeden mladý muž přišel za svým bohatým příbuzným s prosbou o práci. Ten mu nic dát nechtěl, ale nakonec souhlasil. Dal mladíkovi trumpetu a řekl mu, jaké bude mít úkoly: „Budeš tu sedět a dívat se, jestli nejde Mesiáš. A když ho uvidíš přicházet, začneš troubit.“ Práce byla dost jednoduchá, ale plat ne příliš vysoký. Když na to mladý upozornil, továrník mu řekl: „Je pravda, že ti nebudu platit mnoho, ale zase budeš mít práci pro sebe, pro celý svůj život, pro své děti, vnuky i pravnuky.“

I takto lze očekávat příchod. Může být člověk dokonce připraven – mít trumpetu, „funkci“ a místo. Čekat a být přesvědčený, že stejně nikdo nepřijde.

A může to být ještě horší – čekat, abychom se ubránili, abychom nevpustili, abychom stihli zabarikádovat dveře. Jako na tom facebookovém obrázku. Velmi převrácený postoj. V evangeliu se takto zachází se zlodějem: „Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, určitě by bděl a nedovolil by mu vloupat se do svého domu.“ (Mt 24,43)

Ale Ježíš nepřichází krást. On přichází dávat. On dává své srdce a touží po našem. Nikdy nepřichází loupit, ale zachraňovat.

A přesto se ho někdy bojíme vpustit. Proč? Protože Ježíš opravdu všechno mění. A my máme rádi jistoty, máme rádi svůj klid, své zaběhnuté zvyky. Přijmout Krista znamená pustit Ho do svého života – a to může bolet.

Milí bratři a sestry, Ježíš opravdu přijde. Nejen o Vánocích, ne až ve chvíli naší smrti. **Přijde na konci časů. A ten čas je blízko.**

Sám Pán říká: „*Buďte připraveni, protože v hodinu, kterou nečekáte, Syn člověka přijde.*“

Proto máme bdít. S vědomím, že každý den je krokem blíž. Žít tak, abychom Ježíše vyhlíželi, toužili po Něm, modlili se za Jeho příchod – a hlavně: **abychom měli odemčeno.**

Svatý Pavel nás vybízí:

„*Víte, jaký je nyní čas: že vám už nastala hodina, kdy je třeba se probrat ze spánku. Nebot nyní je nám spása blíže než tehdy, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme tedy skutky temnoty a oblečme se do výzbroje světla. Vedme počestný život jako ve dne; ne v hodování a pitkách, ne v necudnostech a prostopášnostech, ne ve sváru a závisti. Ale oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo tak, že by to vyvolávalo žádosti*“ (Řím 13,11-14)

Bratři a sestry, nemluvím k těm, kteří v kostele nejsou. Mluvím k nám, kteří tu jsme. Protože i my můžeme spát v kostelních lavicích. I my můžeme prospat čas příchodu Pána.

Proto vás prosím: **procitněme. Otevřeme dveře. Přestaňme se bát změny, kterou přináší Kristus.**

On nepřichází brát – on přichází dávat. Přichází osvobodit, uzdravit a naplnit náš život světlem.

Kéž letošní advent není jen přípravou na hezké Vánoční svátky. Kéž je připravením domu našeho srdce na Jeho druhý příchod.

At' se nestane, že když Ježíš přijde, najde naše dveře zbarikádované. Amen.